ایرانشهر
شهروند
۴
شنبه ۳۰ تیر ۱۳۹۷ | سال ششم | شماره ۱۴۵۴
www.shahrvand-newspaper.ir

اشیای بزرگ یا سنگین و همچنین ظروف شیشه‌ای، ظروف چینی و سایر اشیای شکستنی و ظروف حاوی مواد خوراکی و شیمیایی را در قفسه‌های پایین کابینت و کمد قرار دهید.

دانش‌آموزان «ریاضی» کم‌شده‌اند

معاون آموزش متوسطه وزیر آموزش‌وپرورش می‌گوید کاهش جمعیت دانش‌آموزی در رشته ریاضی نگران‌کننده است، به‌طوری که سال‌به‌سال از تعداد دانش‌آموزان این رشته کاسته می‌شود. علی زرافشان در این‌باره گفته است: «با توجه به این‌که رشته ریاضی، رشته علوم پایه محسوب می‌شود و علوم پایه نیز مساوی با توسعه کشور است، کاهش کمی و کیفی دانش‌آموزان این رشته آینده توسعه کشور را به مخاطره می‌اندازد. در نقطه مقابل ما در رشته علوم تجربی با روند افزایش دانش‌آموزان روبه‌رو هستیم، به‌طوری که امسال در کنکور ۶۳۰هزار داوطلب در این رشته با هم رقابت کردند.»

اعلام آمار گزارش‌های مردم اصفهان درباره وجود مار در خانه‌هایشان باعث اختلاف نظر میان آتش‌نشانی و اداره محیط زیست این شهر شده است

جدال مارها و آتش‌نشان‌ها در خانه اصفهانی‌ها

- از آغاز فروردین تا اول تیر امسال، ۲۳۶ مورد مار در خانه اصفهانی‌ها کشف شده اما درصد بالایی از آنها مار خاکی بوده‌اند
- بی‌آبی باعث دیده‌شدن مارها در خانه‌هاست؛ شاید ۲ روز دیگر این رفتار را در وزغ‌ها هم ببینیم

عکس: kelidefars.ir

شهروند| رخنه مارها به خانه و خودروهای اصفهانی‌ها؛ این خبری است که چند روز پیش سخنگوی سازمان آتش‌نشانی اصفهان اعلام کرد و در توضیح آن گفت: «بخش زیادی از تماس‌ها با آتش‌نشانی اصفهان در هفته‌های گذشته در خصوص اعلام وجود مار در منازل یا خودروها بوده است.» بلافاصله پس از انتشار این خبر، گروهی از کارشناسان و فعالان شبکه‌های اجتماعی، افزایش و رخنه این مارها به منازل مسکونی را به خشک‌شدن زاینده‌رود نسبت دادند و عنوان کردند که این مارها آبی‌اند و پیش از این در زاینده‌رود زندگی می‌کردند که حالا به دلیل خشک‌شدن این رودخانه راهی منازل و خودروها شده‌اند. این ارتباط بین افزایش مارها و خشکی زاینده‌رود را اما کارشناسان سازمان محیط زیست اصفهان رد کردند و گفتند: «تاکنون هیچ گزارشی مبنی بر رخنه مارها به منازل مسکونی در استان اصفهان به سازمان حفاظت محیط زیست ارایه نشده است و مستنداتی مبنی بر افزایش مار در مناطق مسکونی در دست نیست.»

زاینده‌رود آبی ندارد که مار داشته باشد

«شاهین سپنتا»، فعال مدنی و موسس انجمن حمایت از حقوق حیوانات اصفهان اما معتقد است که از زاینده‌رودی با یک سال خشکی و بی‌آبی، موجود زنده‌ای نمانده است که حالا بتوان مارهای آبی را به آن نسبت داد. این فعال محیط زیستی درباره خبر رخنه مارهای آبی به خانه‌های اطراف زاینده‌رود به «شهروند» می‌گوید: «زاینده‌رود مدتی طولانی است که خشک شده است و اگر اخیرا بی‌آب شده بود، می‌توانستیم بگوییم که به خشکی زاینده‌رود ربط دارد، ولی الان نزدیک یک سال است که زاینده‌رود خشک است.» سپنتا درباره سابقه زاینده‌رود و اینکه در سال‌های پیشین، تعداد مارهای آبی این رودخانه به چه شکل بوده است هم توضیح می‌دهد: «مارها معمولا در جایی که حالت برکه‌ای دارد، زندگی می‌کنند و این‌طور نیست که در مسیر پرشتاب آب هم شاهد مار آبی باشیم. همان موقع هم که زاینده‌رود پرآب بود، جاهایی که آب شدت کمتری داشت ماری دیده نمی‌شد. البته در سال‌های گذشته موارد مشابهی داشتیم و شاهد مارهای آبی در برخی نقاط راکد و برکه‌ای رودخانه بودیم.» این فعال محیط زیستی اصفهان معتقد است که اگر گزارش مردم درباره رخنه مارها به خانه‌هایشان افزایش یافته، نمی‌توان آن را به قطعیت به زاینده‌رود و مارهای آبی نسبت داد: «حدفاصل رودخانه تا مناطق مسکونی، پارک و خیابان است و اگر مار بخواهد به منازل برسد باید از این مسافت‌ها بگذرد. در این فاصله ممکن است توسط پرندگان شکار شود و بعید است که مار آبی این مسافت پارک، خشکی و خیابان را طی کند و وارد خانه‌های مردم شود. در برخی قسمت‌های شهر که خانه‌ها نزدیک به رودخانه است، ممکن است این اتفاق بیفتد ولی مثلا در مرکز شهر احتمال آن بسیار پایین است. من قبلا و زمانی که رودخانه آب داشت، می‌دیدم که پرندگانی مثل کلاغ، ماری را شکار می‌کنند و هنگام انتقال، از دهان آنها رها می‌شد و درون خانه‌ای می‌افتاد، اما اینکه خود مارها به خانه‌ها هجوم ببرند، حتی در دوره پرآبی زاینده‌رود هم چندان گزارش نمی‌شد.» عضو و موسس انجمن حمایت از حقوق حیوانات اصفهان به مردم پیشنهاد می‌دهد که اگر با موردی هم روبه‌رو شدند آن را به آتش‌نشانی اطلاع دهند: «تمام حیوانات و پرندگان زاینده‌رود در این سال‌ها تلف شدند و بعید است که این مارها مربوط به زاینده‌رود باشد، اما اگر هم مار آبی در خانه‌ای دیده شود، مردم باید بدانند که این مارها خطری ندارند و تفکیک آنها از لحاظ ظاهری کار دشواری نیست. درصورت مشاهده، بهترین کار تماس با آتش‌نشانی است که باید آتش‌نشانی آنها را به مناطق آبی منتقل کند.»

گزارش‌ها درباره مشاهده مار در خانه روند عادی دارد

در این‌باره «احسان رعنایی» فعال محیط زیست اصفهان هم موارد مشابهی را بیان می‌کند و می‌گوید: «من هم اخباری در این‌باره شنیده‌ام، ولی بعید است این موضوع به زاینده‌رود مربوط باشد، چون بیش از یک سال است که آبی در این مسیر جاری نشده است. البته من اطلاعات مستندی در این زمینه ندیده‌ام.»

علاوه بر این، «محمد محمدی»، یکی از کارکنان اداره عملیات هلال احمر استان اصفهان هم با اشاره به همکاری این نهاد با آتش‌نشانی می‌گوید که در این مدت گزارش‌ها درباره مشاهده مار در خانه‌ها افزایش نیافته است. او در این‌باره به «شهروند» می‌گوید: «ما با آتش‌نشانی ارتباط داریم و چنین موردی گزارش نشده است. روند گزارش‌ها درباره مارها عادی است و حتی فکر می‌کنم کمتر هم شده است. فراموش نکنیم که الان بیشتر از یک سال است که زاینده‌رود خشک است.»

فرضیه رابطه خشک‌شدن زاینده‌رود و هجوم مارها را نه می‌توان رد کرد نه تایید

محمد شریعتی، سخنگوی آتش‌نشانی اصفهان نخستین کسی بود که درباره کشف مار از منازل اصفهانی‌ها خبر داد و بعد خیلی‌ها سخنان او را به معنای تاثیر معنادار خشک‌شدن زاینده‌رود بر ورود مارها به خانه‌های نزدیک مسیر این رود برداشت کردند. او حالا در گفت‌وگو با «شهروند» می‌گوید که نمی‌توان به طور قطعی گفت که خشک‌شدن زاینده‌رود بر این موضوع تاثیر گذاشته باشد اما به طور قطع هم نمی‌توان این فرضیه را رد کرد. شریعتی این را هم می‌گوید که با همه این احوال تعداد کشف مارهای سمی در خانه‌های مردم اصفهان نسبت به سال‌های قبل کمی افزایش داشته است. او می‌گوید سازمان آتش‌نشانی بالای ۹۷ درصد این مارها را زنده گرفته است و درصد خیلی بالای آنها مارهای خاکی‌اند: «به همین دلیل فرضیه خشک‌شدن رودخانه و هجوم مارهای آبی به خانه‌ها را منتفی می‌دانم.» او در پاسخ به یک کارشناس محیط زیست گفته که «تاکنون هیچ گزارشی مبنی بر رخنه مارها به منازل مسکونی در استان اصفهان به سازمان حفاظت محیط زیست ارایه نشده است و مستنداتی مبنی بر افزایش مار در مناطق مسکونی در دست نیست.» او می‌گوید که آمار وجود این مارها در خانه اصفهانی‌ها در سازمان آتش‌نشانی این شهر موجود است. به گفته او از آغاز فروردین تا اول تیر امسال ۲۳۶ مورد مار در خانه اصفهانی‌ها کشف شده است: «مناطق مجاور زمین‌های کشاورزی و تمام زمین‌هایی که در محیط‌های طبیعی یا حاشیه شهرها هستند، برای این حادثه مستعدترند؛ هر چند ما گزارش‌هایی را از خانه‌های مرکز شهر و طبقات بالایی آپارتمان‌ها هم داریم که در این موارد، زمانی که افراد برای تفریح به اطراف شهر رفته‌اند، مار به وسایلشان رسوخ کرده و به خانه‌ها منتقل شده است.» او ادامه می‌دهد: «مار حیوانی خطرناک است و ما می‌گوییم همه مارها سمی هستند؛ مگر اینکه خلاف آن ثابت شود. به همین دلیل این سازمان آمادگی کامل دارد تا در چنین مواردی به کمک مردم شتافته و آنها را از این خطر نجات دهد اما مردم نیز باید آگاهی داشته باشند و ضمن حفظ خونسردی خود از کارهای خودسرانه پرهیز کرده و مراتب را فوری به آتش‌نشانی اطلاع دهند تا ماموران کار خود را انجام دهند.» شریعتی با بیان اینکه مار حیوانی خونسرد است و در فصل گرما به دنبال جای خنک می‌گردد، می‌گوید: «موضوعی که همه ساله با آغاز فصل گرما حوادث ما را بیشتر می‌کند و درخواست کمک مردم را داریم، مشاهده مار در مناطق مسکونی و کارگاه‌ها و داخل خودروها است، مار خاصیت زیستی خونسرد دارد و با توجه به گزندگی‌اش، می‌تواند خطرساز باشد.» به گفته او، همه فکر می‌کنند مار حیوانی است که مضر است اما می‌دانیم که از قدیم برای داروسازی و... استفاده می‌شد و به انسان خیلی کمک کرده است: «ما قبلا مارها را به محیط زیست تحویل می‌دادیم اما تعداد مارها زیاد شد و با توجه به اینکه در مناطق مختلف این مارها را می‌گرفتند، تحویلش مشکل بود؛ به همین دلیل آنها را در خارج از شهر و محیط زندگی اصلی آنها رهاسازی کردیم. خیلی‌ها از ما انتقاد می‌کردند که چرا مارها را آزاد می‌کنید اما باید توجه داشت که یکی از حیوانات مفید که خدا آفریده مار است و از این حیوان برای ساخت داروهای مختلف استفاده می‌کنند و خطری که مار از نیش‌زدن دارد برای دفاع از خودش است.»

گفت‌وگو

یک خزنده‌شناس در گفت‌وگو با «شهروند»:

شاید نوبت وزغ‌ها برسد

شهروند| بدنی دراز و پوزه باریک، چشم‌هایی با مردمک گرد و پوست پولکی؛ مارهای آبی فراری روی دیوارها می‌خزند و از دریچه‌ها رد می‌شوند. پیدا شدن آنها واقعا به خشکی زاینده‌رود مربوط است؟ اصلا این گونه چه ارزشی دارد و از بین‌رفتنش چه خطری دارد؟ «کامران کمالی»، خزنده‌شناس می‌گوید: این مارها نیستند که به خانه‌ها آمده‌اند، ما آدم‌ها هستیم که زیستگاهشان را از بین برده‌ایم و در مسیر مهاجرت آنها شهرسازی کرده‌ایم. او در گفت‌وگو با «شهروند» به سوالاتی که با آمدن مارهای آبی به خانه‌ها ایجاد شده جواب می‌دهد.

• چقدر احتمال دارد با خشکی رودخانه‌ای، گونه‌ای مثل مار آبی به سمت خانه‌های اطراف رودخانه‌ها برود؟

وقتی رودخانه خشک می‌شود- به‌خصوص مار آبی که زندگی‌اش وابستگی زیادی به آب دارد- ممکن است در جست‌وجوی مکان‌های مرطوب و خنک، منبع آب و طعمه، مهاجرت و در مسیر حرکتش از مناطق مسکونی عبور کند. این که مقصدش دقیقا مناطق مسکونی باشد، بعید است. مارهای آبی در مسیر گذرشان در جست‌وجوی آب و طعمه، به خانه‌ها رسیده‌اند. زاینده‌رود از داخل شهر عبور می‌کند و بخشی از آن در روستاست. خب آنها به روستاها هم می‌روند و کسی خبردار نمی‌شود، اما وقتی به شهر می‌آیند، داستان را در بوق و کرنا می‌کنند. دلیل مهم این که مار در خانه‌ها دیده می‌شود این است که ما زیستگاهشان را از بین برده‌ایم. آنها گناهی ندارند، ما آب و غذا و پناه را از آنها گرفته‌ایم و انتظار داریم آن گونه که همه چیزش را از دست داده، به سمت ما نیاید. ما در طبیعت دستکاری کرده‌ایم و این اتفاق ممکن است بیفتد که مار به خانه‌ها بیاید و پناه بگیرد. بنابراین ممکن است آنها در جست‌وجوی آب، در خانه‌ها و مغازه‌هایی که کنار رودخانه‌اند یا آب فاضلاب دارند دیده شوند.

• این مارها دقیقا از کدام گونه هستند و آیا همه جای ایران زندگی می‌کنند؟

اینها مارهایی آبی‌اند به نام «چلیپر». هر جا آب باشد؛ رودخانه‌ها، تالاب‌ها، باغ‌ها و در دریاچه‌ها- هر جا رطوبت باشد، حتی اطراف فاضلاب‌ها- زندگی می‌کنند. اطراف تهران هم دریاچه و رودی اگر باشد، از چلیپر پر است. آنها هیچ خطری برای مردم ندارند. چلیپرها سمی نیستند و جزو مارهای بی‌آزارند. نباید از آنها ترسید. با مدیریت درست می‌توان کنترلشان کرد.

• ریشه اصلی این مهاجرت چه می‌تواند باشد؟

به نظر من مشکل کم‌آبی در ایران دلیل شروع این ماجراست. در سفری که اخیرا به غرب ایران داشتم، دیدم که خیلی از رودخانه‌ها فصلی و دایمی خشک شده بودند. پیشتر هم شاهد بوده‌ایم که برخی دریاچه‌ها مثل پریشان واقعا به کویر تبدیل شده‌اند. این بی‌آبی باعث دیده‌شدن گونه‌ها در خانه‌هاست. امروز نوبت مارها بوده، شاید دو روز دیگر این رفتار را در وزغ‌ها هم ببینیم.

• گفتید مارها در جست‌وجوی آب و طعمه مهاجرت می‌کنند. طعمه چلیپر چیست و چه خلق‌وخویی دارد؟

این گونه معمولا در کنار آب زیست می‌کند و خیلی وابسته به علف‌ها و نیزارهای اطراف رودخانه‌ها و تالاب‌هاست. عمده صید آن از ماهی‌هاست، لارو دوزیست‌ها و کمتر لارو حشرات است. در این شرایط تخم‌گذاری دوزیستان هم اتفاق نمی‌افتد.

• اینطور که آتش‌نشانی اعلام کرده، دیده‌شدن مارها، قبلا که رودخانه آب داشته هم گزارش می‌شده. وقتی آب هم باشد امکان مهاجرت مارها هست؟

نه، این همیشگی نیست. وقتی جمعیت مارها بزرگ می‌شود- در شرایطی که آب و غذا هست- شاید برای رقابت با همنوعانشان جابه‌جا شوند. یک دلیل دیگر در شرایط پرآبی می‌تواند حضور آدم‌ها در رودخانه باشد، آنها از ترس می‌گریزند.

• برخورد مردم وقتی یک مار می‌بینند، باید چگونه باشد؟ ممکن است از ترس آنها را بکشند.

اینکه آنها را بکشند، اصلا درست نیست. یادمان باشد ما این بلا را سر زیستگاه آنها آورده‌ایم که حالا بی‌پناه شده‌اند. نخستین وظیفه درباره این ماجرا متوجه مردم نیست، بلکه شهرداری و فرهنگسراها باید روی موضوع کار کنند؛ در بیلبوردهای شهری آموزش دهند و در سرای محله به مردم بگویند که اینها خطر ندارند. شهرداری‌ها با کمک آتش‌نشانی و مردم باید آنها را مهار و صید کنند و به کمک محیط‌زیست استان به تالاب‌ها و رودخانه‌هایی که هنوز آب دارند ببرند. شناسایی این که مار دیده‌شده در ساختمان چرپیل است یا مار سمی، برای مردم عادی خیلی راحت نیست، بنابراین بهترین کار این است که نیروهای آتش‌نشانی و شهرداری، افرادی را به این هدف بسیج کرده باشند و اطلاع‌رسانی به مردم شده باشد تا آنها خبر بدهند.

• البته اینطور که تصاویر منتشرشده از عملیات آتش‌نشانی‌ها نشان می‌دهد - مثلا این که بال‌های عقاب را باز می‌کنند و عکس می‌گیرند- نیروهای این نهاد هم چندان درباره برخورد با گونه‌ها آموزش ندیده‌اند.

خود آتش‌نشانی نباید سرخود عمل کند، بلکه باید زیر نظر بخش خزندگان سازمان محیط‌زیست، رهایشان کنند. نیروهای آتش‌نشانی هم برای گرفتن مارها باید آموزش ببینند، اما مشکل این است که کارشناسان محیط‌زیست هم اطلاعاتشان درباره خزندگان کم است و حیات‌وحش را فقط پرنده و گوسفند و بز و حشی و... می‌دانند.

• مارهای پیداشده را کجا باید برد؟

می‌شود با یک مدیریت صحیح با کمک آتش‌نشانی آنها را در مکان‌هایی رهاسازی کرد. این رهاسازی می‌تواند در زیستگاه‌های مشابه یا تالاب‌های باقی‌مانده اطراف باشد، از جمله گاوخونی که نزدیک اصفهان است، هر چند بخش زیادی از فاضلاب اصفهان به آن وارد می‌شود.

• جایگاه این گونه از نظر ارزش کجاست؟

خزندگان اگرچه به آنها کم توجهی می‌شود، اما در چرخه غذایی، گونه‌های خیلی ارزشمندی هستند. این مارها نقش بسیار مهمی در کنترل آفات دارند و به کشاورزی کمک می‌کنند. از بین رفتن آنها ما را مجبور می‌کند برای از بین بردن آفات از سموم قوی‌تر و شیمیایی استفاده و درنهایت آب و خاک را آلوده کنیم که باعث می‌شود بیماری و سندروم‌های ژنتیکی ایجاد و سایر گونه‌ها را هم تهدید کند.

قصه آدم‌ها

شما هم برای ما بنویسید
Elnaz.2714@gmail.com

قصه میلاد، مکانیک خوشبخت

سرا پا روغنی است و سرش را از چاله بیرون می‌آورد تا از میان آچارهایی که کنار چاله گذاشته یکی را بردارد. یک‌سالی می‌شود آچار به‌دست شده و حالا کار و کاسبی‌ای کنار مغازه استادش راه انداخته. حرف زدن و نگاه‌هایش سنخیتی با سن و سالش ندارد و بزرگتر به‌نظر می‌رسد. در همین یک‌سال توانسته دیپلمش را بگیرد و الفبای کارهای مکانیکی را به‌خوبی بیاموزد. اوستایش رضایت کامل از او دارد. «اخلاق فاکتور مهمی است که «میلاد» دارد. با اینکه ۱۹ سال بیشتر ندارد اما وقتی با او هم‌صحبت می‌شوی، فکر می‌کنی با مرد پخته‌ای حرف می‌زنی. کم‌حرف و کاری است و هر چه می‌گویم زود به‌خاطر می‌سپارد.» «میلاد» مدتی است که با مادرش ساکن «فردیس» کرج شده است؛ خانه‌ای اجاره‌ای و کوچک که برای آن دو، محل امنی است بعد از سال‌ها سختی کشیدن. آچارها را با دقت خاصی کنار هم به ترتیب قد می‌چیند و می‌رود سراغ ماشین بعدی و کاپوتش را بالا می‌زند و با دقت خاصی وارسی می‌کند و به‌خوبی مشکل را تشخیص می‌دهد. «در برق‌رسانی دچار مشکل شده است.» اوستایش اول به‌سختی او را قبول می‌کند. «وقتی برای کار مراجعه کرد، قبول نکردم. سن‌وسالش کم بود و دنبال دردسر نبودم. پسرهای هم‌سن‌وسال «میلاد» شر و شلوغ‌اند و دردسرساز اما آن‌قدر اصرار کرد که قبول کردم آزمایشی اینجا بماند و حالا یک‌سالی می‌شود که با هم کار می‌کنیم. واقعا دست راستم است.» «میلاد» سه ماهی می‌شود که با اجازه اوستایش در کنار مغازه لاستیک می‌فروشد. «میلاد» با سن‌وسال کمش سختی زیاد کشیده است. مادرش در روزگار جوانی عاشق می‌شود و با وجود مخالفت خانواده‌ها ازدواج می‌کند و زندگی مختصر و عاشقانه‌اش را در خانه‌ای ته جنوب شهر شروع می‌کند. «میلاد» به معنای واقعی زیباست. پسری با یک‌ونود قد، چشم‌های درشت مشکی و چهره استخوانی. شباهت زیادی به سوپراستارهای غربی دارد؛ همان‌هایی که یک‌تنه حریف همه مشکلات و سختی‌ها هستند و با همه مشکلات اخم به ابرو نمی‌آورند و نشانه بارزشان سکوت، لبخندهای ملیح و تیزهوشی‌شان است. «پدر و مادرم دانشجوی سال اول بودند که عشق به سراغشان می‌آید و با وجود مخالفت‌ها سال دوم ازدواج می‌کنند و هر دو هم درس می‌خواندند، هم کار می‌کردند؛ کارهای پاره‌وقت دانشجویی. خانواده پدری‌ام متمول‌اند و خانواده مادری‌ام هم از نظر اقتصادی شرایط خوبی دارند اما خدا را شکر تا امروز دست‌مان را پیش‌شان دراز نکرده‌ایم. تا زنده‌ام منت مادرم را هم می‌کشم و نمی‌گذارم محتاج کسی شود. حتما سربلندش می‌کنم.» زندگی عاشقانه پدر و مادر «میلاد» تنها سه‌سال طول می‌کشد. سال دوم «میلاد» به دنیا می‌آید و خانواده‌ها با به دنیا آمدن نوه، گذشته‌ها را فراموش می‌کنند و به دیدن نوه تازه به دنیا آمده می‌آیند و از حمایت‌های مالی‌شان می‌گویند اما پدر و مادر «میلاد» حمایت‌ها را قبول نمی‌کنند و از آنها می‌خواهند تنها حامی عاطفی آنها و پسرشان باشند، اما یک تصادف همه‌چیز را به هم می‌زند و زندگی به کام مادر «میلاد» تلخ می‌شود. «میلاد» در این تصادف پدرش را از دست می‌دهد و مادرش تنها پشتوانه و تکیه‌گاهش را. «میلاد» با وجود مادرش هیچ‌وقت کمبود پدر را احساس نکرده است. «من و مادرم رفیقیم. گاهی هم خواهرم می‌شود و یک‌جاهایی مادرانه هوایم را دارد و مثل پدری صبور پای حرف‌هایم می‌نشیند و راهنمایی‌ام می‌کند. او همه‌چیز من است.»

سازمان انتقال خون ایران

آگهی مناقصه عمومی شماره ۹۷/۱۱۶۵۹

سازمان انتقال خون ایران در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید ۶۲۵/۰۰۰ عدد کیسه خون دوتایی با ملحقات Double Blood Bag 450 ML,CPDA1 or CPD/SAGM, With Accessory مورد نیاز خود را الزاماً از تولیدکنندگان داخلی و از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت به شماره سامانه ۲۰۰۹۷۳۰۰۰۰۰۰۰۰۶ برگزار نماید.
لازم به ذکر است کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس WWW.Setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. به پیشنهادهای واصله خارج از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ترتیب اثر داده نخواهد شد.
پیشنهاد دهندگان موظف می باشند اسناد مناقصه شامل شرایط عمومی و اختصاصی را حداکثر تا تاریخ ۹۷/۰۵/۰۴ از طریق سامانه ستاد به آدرس WWW.Setadiran.ir دریافت و با توجه به مندرجات اسناد مناقصه، مدارک لازم را شامل پاکات الف ، ب و ج تهیه و به روش آموزشی بصورت فایل های PDF تا تاریخ ۹۷/۰۵/۱۴ در سامانه فوق درج و رسید دریافت نمایند. پیشنهادهای واصله راس ساعت ۱۴ مورخ ۹۷/۰۵/۱۵ در کمیسیون مناقصه به نشانی سازمان انتقال خون ایران واقع در تقاطع بزرگراههای شیخ فضل اله نوری و شهید همت بلوک A در دفتر معاونت توسعه مدیریت و منابع سازمان بررسی و نتیجه متعاقباً اعلام خواهد شد.
ضمانتنامه شرکت در فرایند ارجاع کار (وجه التزام) ۳/۴۳۸/۰۰۰/۰۰۰ ریال و بصورت ضمانتنامه بانکی صادره از یکی از بانکهای معتبر و رسمی کشور بنام سازمان انتقال خون ایران دارای اعتبار تا تاریخ ۹۷/۰۸/۱۵ قابل تمدید یا وجه نقد واریز شده به حساب ۴۰۰۱۰۳۴۲۰۶۳۷۱۵۶۹ بنام سپرده جاری نزد بانک مرکزی کد ۵۰ قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی بنفع سازمان انتقال خون ایران می باشد. و شرکتها موظف به تحویل ضمانتنامه مذکور تا تاریخ ۹۷/۰۵/۱۴ در پاکت لاک و مهر شده به نشانی مذکور بلوک C واحد امور قراردادها و دریافت رسید می باشند.
جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانید با شماره ۸۲۰۵۲۱۸۸ واحد امور قراردادها و جهت انجام مراحل عضویت در سامانه با مرکز تماس سامانه به شماره ۴۱۹۳۴ و دفتر ثبت نام ۸۸۹۷۹۷۳۷ تماس حاصل فرمائید.

روابط عمومی سازمان انتقال خون ایران
م/ الف ۱۲۸۲